

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoP/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817205730
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8817205730.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu, v spore žalobkyne: U.. X. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX, XXX XX K., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Jana Čepčeková, bytom Námestie Slobody 2, 066 01 Humenné proti žalovaným : 1. C.. L.Á. Y., O.. XX.XX.XXXX, V. B. XXX/XX, X., XXX XX X., 2. L. L. R., E.. Z., O.. XX.XX.XXXX, V. F. Z. XXXX, I. O. D., D.. I.-U., Č. E., 3. U. Y., E.. M., O.. XX.XX.XXXX, V. B. XXX/XX, XXX XX X., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalovaného v 1. rade, o návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou Prešov, č.k. 3Pc/20/2017-165 z 29.01.2018 takto:

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalobkyni priznáva proti žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zabezpečovacím opatrením zriadil záložné právo na nehnuteľnosti špecifikované vo výroku napadnutého uznesenia do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Pc/20/2017.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 124 ods. 1 a § 343 ods. 1 CSP.

3. Po preskúmaní podaní žalobkyne v zmysle pokynu Krajského súdu v Prešove zistil, že v návrhu žalobkyne označeného ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 28.07.2017, žalobkyňa okrem iného uvádza, že je potrebné dočasná úprava pomerov, aby v prípade scudzenia nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXX k.ú. X. nedošlo k sťaženiu jej práv. Z textu tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa má obavy o prípadné vymoženie pohľadávky a domáha sa jej zabezpečenia. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa osvedčila pohľadávku, ktorú má proti žalovanému s tým, že žalovaný sa zbavil svojho majetku, keď predmetné nehnuteľnosti daroval svojej matke ešte počas trvania manželstva. Následne po nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bolo matke žalovaného (žalovanej v 3. rade U. Y.) zakázané nakladať s nehnuteľnosťami, táto ich predala rodinnej príslušníčke žalovanej v 2. rade L.. L. R.. Žalovaná v 3. rade matka žalovaného podpísala kúpnu zmluvu o predaji nehnuteľností v čase, keď neodkladné opatrenie už bolo doručené jej synovi - žalovanému. Žalobkyňa spochybňuje platnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Takto mal súd prvej inštancie za preukázané, že obavy žalobkyne o prípadné vymoženie jej pohľadávky sú opodstatnené, nakoľko žalovaný sa zbavil majetku s tým, že nehnuteľností daroval matke, ktorá ich ďalej predala tretej osobe, rodinnej príslušníčke. Žalobkyňa teda osvedčila dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pretože za daného stavu je potrebné zabezpečiť peňažnú pohľadávku žalobkyne. Realizáciou prípadného ďalšieho predaja predmetnej nehnuteľnosti by bola nepochybne

ohrozená prípadná exekúcia vedená žalobkyňou voči žalovaným v 1., 2., 3. rade na vymożenie pohľadávky vo výške 111 804 eur. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a dôkazy, ktoré tvoria obsah spisu, súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa dostatočne odôvodnila a osvedčila existenciu obavy o vymożenie jej pohľadávky a preto je potrebné zabezpečiť ochranu jej právam, tak ako to urobil vo výroku svojho uznesenia.

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade.

5. Žalovaný v 1. rade namietal, že Krajský súd v Prešove právoplatným uznesením zakázal žalovanej v 2. rade nakladať s nehnuteľnosťou a preto niet ani právneho a ani skutkového dôvodu na vydanie neodkladného opatrenia, ako to urobil okresný súd s tým, že je neprijateľné, aby úplne cudzia osoba bola povinná strieť napr. predaj svojho majetku na uspokojenie nárokov zrušeného BSM, s ktorým nemá nič spoločné. Navrhol odvolaciemu súdu návrh zamietnuť, alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaná v 2. rade považuje vydanie zabezpečovacieho opatrenia za nezákonné a nedôvodné, ak jej už bolo zakázané nakladať s nehnuteľnosťami neodkladným opatrením Krajského súdu v Prešove. Podotkla, že ona nie je dlžníkom žalobkyne a žalobkyňa nie je jej veriteľom. Spochybnila osvedčenie pohľadávky, na zabezpečenie ktorej má slúžiť nariadené zabezpečovacie opatrenie. Návrh žalobkyne považovala za neurčitý, a podľa nej v žiadnom prípade sa žalobkyňa týmto návrhom nedomáhala nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, z čoho možno dôvodiť, že tu absentuje samotný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom súd môže neodkladné ako aj zabezpečovacie opatrenie zriadiť iba na návrh. Navrhla preto odvolaciemu súdu, aby návrh žalobkyne ako neurčitý odmietol, alternatívne ho ako nedôvodný zamietol.

7. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že listinnými dôkazmi dostatočne odôvodnila dôvodnosť svojich obáv a navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad uvedených v § 379 a násl. CSP, bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je nedôvodné.

9. Požadavky, ktoré sú z hľadiska ústavných aspektov kladené na rozhodnutia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia možno sformulovať do týchto dvoch základných podmienok (i) musia mať predovšetkým zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 ústavy), (ii) musia byť vydané príslušným orgánom a nemôžu byť prejavom svojvôle (čl. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy). Tento právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd vyslovil už vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 234/08 aj Ústavný súd SR.

10. Zákon výslovne uvádza ako jedinú podmienku pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia obavu, že exekúcia bude ohrozená. Zmyslom zabezpečovacieho opatrenia je ochrana peňažného nároku veriteľa voči dlžníkovi pre prípad existencie obavy, že budúca exekúcia bude zmarená. Zabezpečovacie opatrenie má posilniť istotu veriteľa, že v prípade úspechu v konaní si bude môcť svoju pohľadávku voči dlžníkovi uspokojiť výkonom záložného práva. Žalobca musí osvedčiť jednak existenciu nároku, jednak existenciu obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia. Dokazovanie má v tomto konaní povahu osvedčovania. Uvedené znamená, že sa na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťujú relevantné skutočnosti, pričom sa nemusí dodržať formalizovaný postup procesného dokazovania. Osvedčenie znamená, že súd pomocou žalobcom predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, prostredníctvom ktorých sa mu daný nárok vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci javí ako nanajvyš pravdepodobný.

11. Zo strany žalobcu musí byť splnená aj ďalšia podmienka, a to existencia obavy z ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia. Je potrebné, aby osvedčil, že nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia je reálne a bezprostredne hrozí. Žalobca musí túto obavu osobitne špecifikovať, v čom konkrétne spočíva. Iba samotná existencia dlhu (bez ohľadu na to v akej výške) obavu z ohrozenia budúcej exekúcie neosvedčuje. Osvedčenie musí byť založené na konkrétnom správaní odôvodňujúcom túto obavu. Súd musí rovnako skúmať aj princíp proporcionality, t.j. musí skúmať, či zabezpečovacie

opatrenie neobmedzí povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a aj v tomto smere rozhodnutie náležite odôvodniť.

12. Vychádzajúc z tvrdení žalobkyne v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a so zreteľom na všetky dostupné okolnosti prípadu a majúc pritom na pamäti zmysel zabezpečovacích opatrení, v danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, keďže z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaní v priebehu sporu vykonali kroky, ktorými sa zbavili svojho nehnuteľného majetku, ktorého prevod žalobkyňa napáda, a ktorý má byť predmetom vyporiadania BSM v širšom slova zmysle medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade. Týmto sa žalobkyňou tvrdené skutočnosti o obave ohrozenia exekúcie na zabezpečenie v tomto spore do budúcnosti vyporiadavanej pohľadávky, javia odvolaciemu súdu ako vysoko pravdepodobné, u ktorých existuje predpoklad, že môžu reálne aj nastať. Tieto skutočnosti je potrebné považovať za okolnosti opodstatňujúce dôvodnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov, ktoré v danom prípade zistené boli, a ktoré môžu byť podkladom pre prijatie záveru o nariadení zabezpečovacieho opatrenia v danej veci.

13. K odvolacím námietkam žalovaných je potrebné v súhre uviesť. Aj senát odvolacieho súdu rozhodujúci o tomto odvolaní, je rovnako, ako iný senát odvolacieho súdu rozhodujúci o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia (sp. zn. 20CoP/30/2017 z 19.12.2017) toho názoru, že návrh žalobkyne zo dňa 28.07.2017 je potrebné posúdiť ako návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom vyššie spomínaným rozhodnutím senátu odvolacieho súdu bolo trvanie pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia vo vzťahu ku žalovanej v 2. rade časovo ohraničené do právoplatnosti rozhodnutia o návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Zriadením záložného práva zabezpečovacím opatrením na majetok nateraz vlastnícky patriaci žalovanej v 2. rade je nevyhnutý, a to vzhľadom k predmetu konania vo veci samej.

14. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie s osvojením si odôvodnenia ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP), pričom vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

15. To, že neboli naplnené očakávania žalovaných, teda súdy nerozhodli v súlade s ich právnym názorom, ešte automaticky neznamená, aby došlo k porušeniu ich základného práva na súdnu ochranu, pretože obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, kde úspešnej žalobkyňi (odvolanie žalovaných bolo nedôvodné) bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným v 1. a v 2. rade v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.